

عنوان مقاله:

اخلاق شفقت به روایت امام محمد غزالی

محل انتشار:

دومین کنفرانس علمی پژوهشی روانشناسی، مشاوره، علوم تربیتی و علوم اجتماعی و علوم انسانی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

ناهید غیاثی - دانشجوی دکتری ادیان و عرفان، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد مرکزی، تهران، ایران

بخشعلی قنبری - دانشیار گروه ادیان و عرفان، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد مرکزی، تهران، ایران

محمدرضا عدلی - استادیار گروه ادیان و عرفان، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد مرکزی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

در آثار دینی و در دیدگاه صاحب نظران مفاهیم اخلاقی مورد توجه قرار گرفته اند. اما آنچه در این مقاله مورد بحث میباشد، اخلاق حداکثری است. اخلاق در نگاه اول میتواند به حوزه عدالت خلاصه شود، اما در اخلاق حداکثری آنچه مورد توجه قرار می گیرد، انجام امر اخلاقی بیشتر از حد وظیفه است، یکی از مراحل اخلاق حداکثری، اخلاق شفقت است. به این معنا که آدمیان بر اساس این اخلاق نیاز دیگران را بدون اظهار آنان معنی میکنند. "شفقت" به مفهوم، "غمخواری" است. شکی نیست که توجه به اخلاق شفقت میتواند ضامن قطعی برای استمرار اخلاق حداقلی باشد. از نظر غزالی عشق الهی که همان شفقت الهی است، عبارت است از عشق مخلوقات و به خصوص انسان به خداوند. او معتقد است که تنها و تنها خداست که شایسته و درخور محبت است و محبت خدا نهایتترین نتیجه مقامهای سالکان و بلندترین قله ی درجه عارفان است. پس از رسیدن به این مقام و دستیابی به این درجه دیگر هیچ مقامی نیست و انسان به آرامش میرسد.

کلمات کلیدی:

امام محمد غزالی، اخلاق، شفقت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1133905>

